

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at i hvert fald flere af de lovforslag, som fru Line Barfod nævner, jo er karakteriseret ved, at der netop har været rejst spørgsmål om grundlovsstridigheder eller EU-ret.

Med hensyn til taxavognmændene var det noget, jeg i sin tid gjorde en hel del ud af. Men der var jo ingen, der gad høre på det. Så der var problemet jo rejst. Det, der er galt her, er, at der ikke er nogen, der har opdaget, at der er et problem.

Og så vil jeg sige: Garantier kan man jo aldrig give. Men rent faktisk skal de mennesker, der sidder med det i dag, selvfølgelig se, at det ikke er grundlovsstridigt, og det skal vi også her i Folketinget. Vi har også ansvar for, at vi overhovedet tillader, at der bliver fremsat forslag, som viser sig at være i strid med grundloven.

Kl. 16.25

Så rejser hr. Kamal Qureshi problemet om, hvorvidt man bliver forsørgt godt nok. Jeg vil godt sige, at det, man har taget udgangspunkt i med det her lovforslag, er grundloven. Spørgsmålet om, hvad man så i øvrigt mener er godt nok, er jo en politisk diskussion. Og den tager vi gerne, men der har vi altså i regeringspartierne og regeringen lagt os fast på, at det er, som det fremgår af lovændringsforslaget.

Jeg skal lige til det sige, at der vil jeg godt bede om, at man meget grundigt læser lovforslagene bemærkninger. For hvis man skal ind i en diskussion om, hvad grundloven forlanger i kroner og øre, skal jeg lige gøre opmærksom på alle de særydelser, der omhyggeligt er gjort rede for i lovforslagets bemærkninger, som man kan få. Så det er altså ikke sådan med professor Alf Ross, at man bare ikke skal dø af sult. Sådan er det jo ikke i 2002 i Danmark, det ved hr. Kamal Qureshi også alt om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man kan jo sige, at hvis man konstant bevæger sig på kanten af konventioner og grundloven i sin iver efter at gøre forsørgelsesgrundlaget så lille som muligt for en gruppe borgere i det her samfund, som er udlændinge, så er det klart, at man en gang imellem kommer til at falde i på den anden side af den grænse. Og det er det, der er sket her.

Derfor kan man jo sige, at det godt kan være, at der var flere herindefra, der ikke var opmærk-

som på lige præcis den her vinkel af problemstillingen, men der var flere herinde, der gjorde opmærksom på det grundlæggende problem, at man hele tiden bevæger sig på grænsen af, hvad der er rimeligt.

Alene i kraft af at jeg ikke er jurist, har jeg jo den glæde, at jeg kan sige, at det ikke er paragrafferne alene, der er afgørende, det afgørende er, at der ligger en tanke bag de paragraffer. Og når man bevæger sig på kanten af paragrafferne, bevæger man sig også på kanten af det menneskesyn, der ligger bag paragrafferne, og en gang imellem træder man over.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes ikke, det klæder hr. Kamal Qureshi at blande tingene sammen. Det klæder slet ikke hr. Kamal Qureshi nu i dag at stå og slå sig for brystet og være så forbistret bagklog. For der sidder masser af kloge mennesker i SF, der kunne have opdaget det her. Men det var jo også en rent politisk tale om, hvor niveauet skal lægges.

Men lad mig så sige, at det ikke er et spørgsmål om niveauet. Hovedfejlen er, at man har overset, at samlevende ikke forsørger hinanden, ikke har gensidig forsørgelsespligt, og der må staten træde ind efter ordlyden. Og husk så lige, at der også står i grundloven, at man så i øvrigt kan stille betingelser til de borgere.

Så vil jeg sige, at i virkeligheden er det her jo ikke en forsørgelseslov. Det handler jo om at få de folk i arbejde, få dem integreret, hvilket, så vidt jeg ved, er noget, som SF har været meget varm fortalere for.

Og så vil jeg bede hr. Kamal Qureshi, der jo kender det danske sundhedsvæsen indefra, om at komme herop og fortælle, hvilket land i verden der har større ydelser og større særydelser og lettere adgang til at komme på hospitalet uden at skulle betale for det? Det skulle hr. Kamal Qureshi nævne, før han begynder at tale om internationale konventioner.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Ved behandlingen af L 126 før sommerferien forsøgte vi at få ministeren til at indføre en evalueringsdato eller -frist i loyteksten. Det var ikke nødvendigt, sagde ministeren, for hvis loven virker forkert, kan vi jo altid tage den op. Jeg sagde under anden behandling, at loven nok vil-